

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

10142/1/13 REV 1

(OR. en)

PRESSE 217
PR CO 28

KOMUNIKAT PRASOWY

3242. posiedzenie Rady

Konkurencyjność (rynek wewnętrzny, przemysł, badania i przestrzeń kosmiczna)

Bruksela, 29 i 30 maja 2013 r.

Przewodniczący **Richard Bruton**
irlandzki minister pracy, przedsiębiorczości i innowacji
Seán Sherlock
irlandzki minister odpowiedzialny za badania i innowacje

P R A S A

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUKSELA Tel.: +32 (0)2 281 6319 / 6319 Faks: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/press>

10142/1/13 REV 1

1
PL

Główne wyniki posiedzenia Rady

Posiedzenie Rady skupiło się na środkach mających na celu wsparcie i przyspieszenie ożywienia gospodarczego, a w konsekwencji stymulację wzrostu i tworzenie nowych miejsc pracy.

W pierwszej kolejności Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie dwóch rozporządzeń pozwalających na kontynuowanie **reformy przepisów dotyczących pomocy państwa**.

Z myślą o dalszym zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych przedsiębiorstw unijnych, tak aby zwiększyć ich konkurencyjność, Rada zatwierdziła konkluzje w sprawie **inteligentnych regulacji**.

Ministrowie wymienili poglądy na temat kilku aspektów **praw autorskich** w UE, w tym na temat zestawu zaleceń dotyczących opłat za kopiowanie na użytek własny i reprografię.

Ministrowie przedstawili też wytyczne polityczne na rzecz postępów w pracach nad **reformą rynku usług audytowych**, która ma poprawić jakość i niezależność audytów, zwiększyć przejrzystość i wzmocnić zaufanie inwestorów, jak również zmniejszyć obecną koncentrację na rynku.

Ponadto Rada zapoznała się z aktualną sytuacją w zakresie działań dotyczących **Aktu o jednolitym rynku** zawartych w dwóch pakietach środków priorytetowych, których celem jest zwiększenie zaufania oraz stymulowanie wzrostu i tworzenia miejsc pracy.

Ministrowie zajęli się także obecnymi trudnościami niektórych **sektorów przemysłowych** w Europie, spowodowanymi kryzysem gospodarczym. Zostali poinformowani przez Komisję o działaniach w następstwie inicjatyw zrealizowanych dla wsparcia tych sektorów.

Rada przyjęła konkluzje w sprawie **polityki przemysłu kosmicznego**.

Rada zapoznała się z postęпами w toczących się negocjacjach w sprawie wieloletniego programu badań „**Horyzont 2020**” w świetle sprawozdania prezydencji poświęconego kluczowym kwestiom politycznym, tak aby przygotować się do szybkiego zawarcia porozumienia w sprawie programu z Parlamentem Europejskim.

Ponadto zatwierdziła nową unijną strategię zacieśniania **współpracy międzynarodowej** w dziedzinie badań i zatwierdziła konkluzje w sprawie wysokowydajnych systemów **obliczeniowych**. Zaktualizowała też mandat **Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej**.

Wreszcie, ministrowie omówili **działania z zakresu wspólnego planowania** prowadzone w dziedzinie badań.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	5
OMAWIANE PUNKTY	
Modernizacja praw autorskich	8
Reforma audytowa	10
Akt o jednolitym rynku	13
Inteligentne regulacje	14
Unowocześnienie przepisów dotyczących pomocy państwa	15
Monitorowanie polityki przemysłowej	16
„Horyzont 2020”: program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020)	19
Współpraca międzynarodowa UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji	21
Wspólne planowanie projektów badawczych	22
Wysokowydajne systemy obliczeniowe	23
Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej: zaktualizowany mandat	23
Unijna polityka kosmiczna	24
SPRAWY RÓŻNE	26
Technologie i innowacje w dziedzinie energii	26
Zarządzanie polityką innowacyjności – zalecenia grupy wysokiego szczebla	26
Program prac nadchodzącej litewskiej prezydencji	27

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY*SPRAWY ZAGRANICZNE*

- Białoruś – środki ograniczające..... 28
- Przewodnictwo Komisji Budowania Pokoju ONZ..... 28

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

- Migracja z SIS 1+ do SIS II 28

KONKURENCYJNOŚĆ

- Ocena skutków w Radzie 29

ENERGETYKA

- Wymagania dotyczące ekoprojektów – ogrzewacze pomieszczeń i podgrzewacze wody 29

ŚRODOWISKO

- Protokół montreali w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową – wytyczne negocjacyjne 30

ZATRUDNIENIE

- Wytyczne UE na posiedzenie ministrów pracy i zatrudnienia grupy G-20 30

RYBOŁÓWSTWO

- Umowa o partnerstwie pomiędzy UE a Wybrzeżem Kości Słoniowej – odnowienie protokołu..... 30

POLITYKA HANDLOWA

- Środki antidumpingowe – rowery – elektrody wolframowe – Chiny i inne państwa..... 31

PRZEJRZYSTOŚĆ

- Roczne sprawozdanie dotyczące publicznego dostępu do dokumentów..... 31

MIANOWANIA

- Komitet Regionów 32

UCZESTNICY

Belgia:

Johan VANDE LANOTTE

Céline FREMAULT

Philippe COURARD

Bulgaria:

Petia WASSILEWA

Republika Czeska:

Petr FIALA

Milan HOVORKA

Jakub DÜRR

Dania:

Annette VILHELMSSEN

Morten ØSTERGAARD

Jonas BERING LIISBERG

Niemcy:

Philipp RÖSLER

Georg SCHÜTTE

Stefan KAPFERER

Estonia:

Juhan PARTS

Jaak AAVIKSOO

Irlandia:

Richard BRUTON

Seán SHERLOCK

John PERRY

Grecja:

Panagiotis MITARACHI

Vasilis MAGLARIS

Hiszpania:

José Manuel SORIA

Carmen VELA OLMO

Luis VALERO

Francja:

Arnaud MONTEBOURG

Geneviève FIORASO

Thierry REPENTIN

Alexis DUTERTRE

Włochy:

Enzo MOAVERO MILANESI

Flavio ZANONATO

Maria Chiara CARROZZA

Cypr:

Maria HADJITHEODOSIOU

wicepremier oraz minister gospodarki, ds. konsumentów i Morza Północnego

minister odpowiedzialna za zatrudnienie, gospodarkę, handel zagraniczny i badania naukowe
sekretarz stanu do spraw społecznych, rodzinnych, osób niepełnosprawnych i polityki naukowej, odpowiedzialny za zagrożenia zawodowe, przy ministrze spraw społecznych i zdrowia publicznego

zastępca stałego przedstawiciela

minister edukacji, młodzieży i sportu

wiceminister przemysłu i handlu

zastępca stałego przedstawiciela

minister działalności gospodarczej i wzrostu

minister nauki, innowacji i szkolnictwa wyższego

zastępca stałego przedstawiciela

federalny minister gospodarki i technologii oraz wicekanclerz

sekretarz stanu w Federalnym Ministerstwie Edukacji i Badań Naukowych

sekretarz stanu w Federalnym Ministerstwie Gospodarki i Technologii

minister gospodarki i komunikacji

minister edukacji i nauki

minister pracy, przedsiębiorczości i innowacji

wiceminister odpowiedzialny za badania i innowacje (Ministerstwo Pracy, Przedsiębiorczości i Innowacji oraz Ministerstwo Edukacji i Umiejętności)

wiceminister odpowiedzialny za małe przedsiębiorstwa (Ministerstwo Pracy, Przedsiębiorczości i Innowacji)

sekretarz stanu ds. rozwoju, konkurencyjności,

infrastruktury, transportu i sieci

sekretarz generalny ds. badań i technologii

minister przemysłu, energetyki i turystyki

sekretarz stanu ds. badań, rozwoju i innowacji

sekretarz generalny ds. przemysłu oraz małych i średnich przedsiębiorstw

minister ds. żywienia gospodarczego

minister szkolnictwa wyższego i badań

minister odpowiedzialny za sprawy europejskie

zastępca stałego przedstawiciela

minister odpowiedzialny za sprawy europejskie

minister rozwoju gospodarczego

minister edukacji, szkolnictwa wyższego i badań

zastępca stałego przedstawiciela

Lotwa:

Vjačeslavs DOMBROVSKIS
Juris PŪCE
Juris ŠTĀLMEISTARS

minister edukacji i nauki
sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki
zastępca stałego przedstawiciela

Litwa:

Birutė VĖSAITĖ
Dainius PAVALKIS
Šarūnas BIRUTIS

minister gospodarki
minister edukacji i nauki
minister kultury

Luksemburg:

Etienne SCHNEIDER
Martine HANSEN

minister gospodarki i handlu zagranicznego
minister szkolnictwa wyższego i badań

Węgry:

Zoltán CSÉFALVAY
Katalin KISZELY

sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Narodowej
sekretarz stanu w Ministerstwie Administracji Publicznej
i Sprawiedliwości

Malta:

Christian CARDONA
Stefan BUONTEMPO

minister gospodarki, inwestycji i małych przedsiębiorstw
parlamentarny sekretarz ds. badań, innowacji, młodzieży
i sportu w Ministerstwie Edukacji i Zatrudnienia
zastępca stałego przedstawiciela

Patrick MIFSUD

Niderlandy:

Sander DEKKER
Wepke KINGMA

sekretarz stanu ds. edukacji, kultury i nauki
zastępca stałego przedstawiciela

Austria:

Karlheinz TÖCHTERLE
Harald GÜNTHER

federalny minister nauki i badań
zastępca stałego przedstawiciela

Polska:

Jerzy Witold PIETREWIC
Jacek GULIŃSKI

sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki
podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa
Wyższego
podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki

Andrzej DYCHA

Portugalia:

Nuno CRATO
Franquelim ALVES

minister edukacji i nauki
sekretarz stanu ds. przedsiębiorczości, konkurencyjności
i innowacji

Rumunia:

Varujan VOSGANIAN
Mihnea COSTOIU

minister gospodarki
minister przy ministrze szkolnictwa wyższego, badań
naukowych i rozwoju technologicznego
sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej

Tudor PRISECARU

Słowenia:

Renata ZATLER
Uroš ROŽIČ

sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
sekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Gospodarczego
i Technologii
zastępca stałego przedstawiciela

Uroš VAJGL

Słowacja:

Alexander MICOVČIN

zastępca stałego przedstawiciela

Finlandia:

Lauri IHALAINEN
Marja RISLAKKI

minister pracy
sekretarz stanu w Ministerstwie Zatrudnienia i Gospodarki

Szwecja:

Jan BJÖRKLUND
Annie LÖÖF
Gunnar OOM

wicepremier, minister edukacji
minister gospodarki
sekretarz stanu przy ministrze handlu

Zjednoczone Królestwo:

Stephen GREEN

wiceminister ds. handlu i inwestycji (wraz
z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Wspólnoty
Narodów)
zastępca stałego przedstawiciela

Shan MORGAN

.....

Komisja:

Joaquin ALMUNIA
Neelie KROES
Antonio TAJANI
Michel BARNIER
Androulla VASSILIOU
Máire GEOGHEGAN-QUINN
Connie HEDEGAARD
Tonio BORG

wiceprzewodniczący
wiceprzewodnicząca
wiceprzewodniczący
członek
członek
członek
członek
członek

.....

Rząd państwa przystępującego reprezentowała następująca osoba:

CHORWACJA
Irena ANDRASSY

zastępca stałego przedstawiciela

OMAWIANE PUNKTY

Modernizacja praw autorskich

Rada odbyła debatę jawną na temat kilku aspektów unijnej strategii na rzecz zmodernizowania praw autorskich (*10667/11*). Debata skupiła się w szczególności na trzech kluczowych elementach strategii: ramach dla praw autorskich na jednolitym rynku cyfrowym, różnych politykach krajowych w zakresie opłat za kopiowanie na użytek własny oraz zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i obejmującym wiele jurysdykcji licencjonowaniu muzyki w internecie.

– Ramy dla praw autorskich na jednolitym rynku cyfrowym

Ministrowie ocenili postępy na drodze do ustanowienia nowoczesnych ram dla praw autorskich w zakresie treści na jednolitym rynku cyfrowym; etapy tego procesu zostały przedstawione przez Komisję w komunikacie z grudnia 2012 r. (*17983/12*). Przegląd otoczenia praw autorskich w Europie jest uważany za niezbędny do zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego. Obejmuje on ułatwianie tworzenia cyfrowych modeli biznesowych, zapewnienie twórcom i producentom odpowiedniej ochrony i zagwarantowanie pewności prawa użytkownikom komercyjnym i konsumentom w internecie.

– Opłaty za kopiowanie na użytek własny

W następstwie prezentacji dokonanej przez António Vitorina, byłego europejskiego komisarza ds. wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, poświęconej sprawozdaniu w sprawie opłat za kopiowanie na użytek własny i reprografię¹, ministrowie omówili szczegółowo trzy aspekty dotyczące: ostatnich wydarzeń w dziedzinie kopiowania na użytek własny i reprografii w poszczególnych państwach członkowskich, definicji wyjątku w odniesieniu do kopiowania na użytek własny oraz ewentualnych środków mających na celu ograniczenie fragmentacji rynku wewnętrznego w tej dziedzinie (*9253/13*).

W sprawozdaniu zaleca się dwa główne kierunki działania: po pierwsze – wspieranie coraz powszechniejszego stosowania licencji i ustaleń umownych jako najlepszego sposobu na to, aby posiadacze praw byli stosownie wynagradzani za swoje działania twórcze i inwestycje. Po drugie – rozważenie środków pogodzenia rozbieżnych krajowych systemów opłat w ramach jednolitego rynku.

Komisja zasygnalizowała, że poglądy wyrażone przez delegacje wpisują się w prowadzone wciąż analizy służące poprawie europejskich systemów opłat za kopiowanie na użytek własny i dostosowaniu ich do epoki cyfrowej.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/levy_reform/130131_levies-vitorino-recommendations_en.pdf

– Projekt dyrektywy w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i obejmującego wiele jurysdykcji licencjonowania praw do utworów muzycznych w zastosowaniach internetowych

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac oraz z najnowszymi doniesieniami przedstawionymi przez prezydencję w formie ustnej (9281/13).

Projekt przedmiotowej dyrektywy jest aktualnie analizowany przez ekspertów krajowych w Radzie.

Ma on dwa uzupełniające się cele: po pierwsze dąży do wprowadzenia odpowiednich ram prawnych pozwalających na zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi, ustanawiając przepisy zapewniające poprawę zarządzania wszystkimi organizacjami zbiorowego zarządzania oraz zwiększenie ich przejrzystości; po drugie jego celem jest ułatwienie organizacjom zbiorowego zarządzania wydawania licencji obejmujących wiele jurysdykcji i repertuarów i dotyczących praw autorów do ich utworów muzycznych w zastosowaniach internetowych na rynku wewnętrznym.

Reforma audytowa

W następstwie przedstawienia przez irlandzką prezydencję sprawozdania z postępu prac ministrowie wyrazili poglądy na temat nierozstrzygniętych jak dotąd kwestii prowadzonej obecnie reformy, która ma na celu poprawę przepisów audytowych w UE. Wyniki debaty stanowią wytyczne polityczne do dalszych prac nad reformą.

Reforma prowadzona jest w oparciu o dwa wnioski Komisji: jeden dotyczący zmiany dyrektywy audytowej (ósmej dyrektywy w sprawie prawa spółek) (16971/11), a drugi odnoszący się do rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego (16972/11).

Kryzys finansowy uwypuklił słabe punkty badań ustawowych, zwłaszcza jeśli chodzi o jednostki interesu publicznego, które z uwagi na swoją działalność, rozmiar, zatrudnienie lub status korporacyjny są szczególnie istotne z punktu widzenia tego interesu.

Reforma ma poprawić jakość i niezależność audytów, zwiększyć przejrzystość i podwyższyć poziom zaufania inwestorów. Ma ona też zmniejszyć obecną koncentrację na rynku i zwiększyć wybór na rynku usług audytowych.

W czasie obrad otwartych dla publiczności prezydencja zwróciła się do ministrów o wyrażenie poglądów na temat kompromisów prezydencji w odniesieniu do trzech najważniejszych kwestii:

1. *Obowiązkowa rotacja biegłych rewidentów i firm audytorskich obsługujących jednostki interesu publicznego*

W projekcie rozporządzenia Komisja zaproponowała przepisy przewidujące obowiązkową rotację biegłych rewidentów i firm audytorskich po upływie maksymalnego okresu sześciu lat, który mógłby być w wyjątkowych przypadkach przedłużony do ośmiu lat. Zaproponowano także, by w przypadku wyznaczenia przez jednostkę interesu publicznego dwóch lub więcej biegłych rewidentów lub firm audytorskich (badania połączone) maksymalny okres obowiązywania zlecenia wynosił dziewięć lat, a w wyjątkowych okolicznościach mógł być wydłużany do dwunastu lat.

Z uwagi na konieczność zapewnienia wysokiej jakości audytu, w tym w szczególności niezależności i obiektywności biegłych rewidentów jednostek interesu publicznego, prezydencja zaproponowała w charakterze kompromisu, aby maksymalny okres obowiązywania zlecenia wynosił siedem lat (osiem lat dla badań połączonych) i mógł być przedłużany, z zastrzeżeniem spełnienia określonych kryteriów, maksymalnie o siedem kolejnych lat (osiem lat dla badań połączonych). W kompromisowym tekście prezydencji przewidziano ponadto, że w drodze wyjątku jednostka interesu publicznego może wystąpić do właściwego organu o zgodę na kolejne przedłużenie zlecenia dla ustawowego biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, którym już przedłużono zlecenie, o maksymalnie kolejne dwa lata (lub trzy lata w przypadku badań połączonych).

Większość ministrów była w stanie poprzeć ogólną zasadę obowiązkowej rotacji pod pewnymi warunkami.

2. *Ograniczenie świadczenia pokrewnych usług rewizji finansowej i zakaz świadczenia usług niezwiązanych z badaniem sprawozdań finansowych*

Chcąc wyjść naprzeciw potrzebie wzmocnienia niezależności ustawowych biegłych rewidentów i firm audytorskich obsługujących jednostki interesu publicznego, Komisja zaproponowała, by ograniczyć usługi, które mogą świadczyć te podmioty, podkreślając, że rewident powinien skupiać się na audycie. W tym celu proponuje się rozróżnienie określonych kategorii usług.

Zaproponowano, by ograniczyć świadczenie pokrewnych usług rewizji finansowej do nie więcej niż 10% wynagrodzenia płaconego przez badaną jednostkę z tytułu badania ustawowego.

Aby ułatwić osiągnięcie kompromisu, prezydencja zaproponowała, by wspomniany próg podwyższyć do nie więcej niż 70% wynagrodzenia wypłaconego w dowolnym okresie trzech lat. Ponadto ograniczeniem tym nie byłyby objęte usługi związane z pracami audytorskimi nakazanymi przez prawodawstwo unijne.

Zgodnie z propozycją prezydencji ograniczenie to ma zastosowanie do wszystkich usług, które nie widnieją w zaproponowanym przez nią wykazie usług zakazanych (na „czarnej liście”).

Koncepcja istnienia jedynie wykazu usług zakazanych („czarnej listy”) i jego zawartość zostały opracowane przez prezydencję w odpowiedzi na wniosek delegacji o wprowadzenie mniej skomplikowanego systemu usług dozwolonych/zakazanych – przy czym rewidentom mogliby świadczyć wszelkie inne usługi, które nie widnieją w tym wykazie. Została ona także opracowana, aby zrealizować cele wzmocnienia niezależności biegłych rewidentów i uniknięcia konfliktów interesów; w tym zakresie zabrakło zgody co do środków osiągnięcia tych celów oraz konkretnych usług, których należy zakazać.

Wielu ministrów było w stanie zgodzić się na stworzenie „czarnej listy”. Kilku z nich nie poparło jednak górnego progu na poziomie 70%.

3. *Współpraca krajowych organów nadzoru nad biegłymi rewidentami*

We wniosku Komisji przewiduje się, że ogólnounijna współpraca w zakresie nadzoru nad rewidentami między właściwymi organami krajowymi będzie miała miejsce w ramach Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). Proponowany komitet miałby objąć funkcje poprzednio sprawowane przez Europejską Grupę Organów Nadzoru nad Rewidentami (EGAOb) – ekspercką grupę pod przewodnictwem Komisji.

W kompromisowej propozycji prezydencji podjęto próbę udzielenia odpowiedzi na zastrzeżenia wyrażone przez kilka delegacji co do wniosku Komisji, przewidując utworzenie komitetu europejskich organów nadzoru nad audytem (CEAOB) w ramach EUNGiPW, złożonego z członków EGAOB i mającego uprawnienia decyzyjne.

Kilka delegacji zaproponowało alternatywę dla EUNGiPW, która miałaby polegać na zacieśnieniu obecnej współpracy prowadzonej w ramach EGAOB poprzez ustanowienie organu o nazwie „Europejska Rada Organów Nadzoru nad Audytorami” (EBAOB).

Wiele delegacji popierało ustanowienie tego organu, chociaż niektóre popierały także koncepcję prowadzenia współpracy na forum EUNGiPW.

Akt o jednolitym rynku

Rada odnotowała postępy w pracach nad oczekiwanymi aktami prawnymi, stanowiącymi część pakietów *Aktu o jednolitym rynku* i składającymi się z priorytetowych środków służących ukończeniu tworzenia jednolitego rynku poprzez zwiększenie zaufania oraz pobudzanie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Irlandzka prezydencja poinformowała o aktualnej sytuacji środków wchodzących w skład pakietów I i II *Aktu o jednolitym rynku* (9365/13).

Każdy z tych środków, które mają zostać przyjęte wspólnie przez Parlament Europejski i Radę, znajduje się obecnie na innym etapie procesu legislacyjnego.

Pakiet *Aktu o jednolitym rynku I* obejmuje działania takie jak modernizacja systemu zamówień publicznych i przegląd dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych.

W kwietniu 2011 r. Komisja przedstawiła komunikat „Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” (9283/11), który zawiera działania opracowane z myślą o realizacji celu, jakim jest ożywienie jednolitego rynku.

Pakiet *Aktu o jednolitym rynku II* stanowi drugą falę priorytetowych wniosków, przedstawionych przez Komisję w październiku 2012 r.¹, które będą uzupełnieniem pierwszego pakietu środków należących do *Aktu o jednolitym rynku I*. Pakiet ten obejmuje modernizację unijnych przepisów w zakresie niewypłacalności, uruchamianie szybkich sieci szerokopasmowych oraz przegląd dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa produktów.

Rada oczekuje rychłej możliwości przeanalizowania tych pakietów w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim i Komisją, by możliwe było ich przyjęcie najpóźniej przed końcem obecnej kadencji Parlamentu, co nadałoby nowe tempo rozwojowi jednolitego rynku.

Rada przyjęła konkluzje w sprawie *Aktu o jednolitym rynku II* w grudniu ubiegłego roku (16617/12). W tych konkluzjach Rada podkreśla potrzebę silnych gospodarczych i społecznych podstaw jednolitego rynku.

Wszystkie te instrumenty służące wzrostowi gospodarczemu, konkurencyjności i postępowi społecznemu przyczynią się do zmniejszenia barier i poprawy efektywności jednolitego rynku dla przedsiębiorstw, obywateli, konsumentów i pracowników.

Szefowie państw lub rządów UE uważnie obserwują ten proces w szerszym kontekście europejskiej agendy na rzecz wzrostu.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/single-market-act2_pl.pdf

Inteligentne regulacje

Rada przyjęła konkluzje w sprawie inteligentnych regulacji w następstwie komunikatu „Sprawność regulacyjna UE” i komunikatu „Inteligentne regulacje – odpowiedź na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw”.

W konkluzjach (*9533/13*) wezwano wszystkie zaangażowane podmioty do wdrożenia środków opisanych w komunikatach, służących wymiernemu zmniejszeniu ogólnego obciążenia regulacyjnego przedsiębiorstw, szczególnie małych, a także do uproszczenia sytuacji użytkowników końcowych.

W konkluzjach wezwano też między innymi do wyciągnięcia praktycznych wniosków z przeprowadzonego przez Komisję internetowego badania dotyczącego dziesięciu najbardziej uciążliwych dla MSP aktów prawnych UE¹.

Na ostatnim wiosennym szczycie szefowie państw lub rządów UE wezwali do działań w celu zmniejszenia ogólnego obciążenia regulacyjnego na szczeblu unijnym i krajowym, przy jednoczesnym utrzymaniu odpowiedniej ochrony konsumentów i pracowników. Zalecili państwom członkowskim i Komisji, aby w świetle niedawnych komunikatów Komisji kontynuowały prace nad inteligentnymi regulacjami, kładąc szczególny nacisk na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw.

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_pl.htm

Unowocześnienie przepisów dotyczących pomocy państwa

Na posiedzeniu jawnym Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie aktualizacji dwóch głównych rozporządzeń regulujących unijne przepisy w zakresie pomocy państwa: „rozporządzenia proceduralnego” i „rozporządzenia upoważniającego”.

Są one częścią szerszej reformy zapoczątkowanej po przedstawieniu komunikatu Komisji na temat unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa (10266/12). W komunikacie jednolity rynek jest centralnym elementem reformy; komunikat apeluje o skuteczniejsze i wydajniejsze wykorzystywanie finansów publicznych, aby lepiej wspierać badania i innowacje, zrównoważony rozwój, spójność i inne polityki stymulujące wzrost. Przewiduje on ukończenie reformy do końca 2013 r.

„Rozporządzenie proceduralne”¹ ustanawia przepisy dotyczące dochodzeń dotyczących pomocy państwa.

Aktualizacja rozporządzenia proceduralnego w odniesieniu do rozpatrywania skarg i narzędzi dostarczających informacji o rynku mają na celu lepsze skupienie działań Komisji na przypadkach mających znaczący wpływ na konkurencję i handel na rynku wewnętrznym.

„Rozporządzenie upoważniające”² upoważnia Komisję do przyjmowania „rozporządzeń udzielających wyłączeń grupowych w zakresie pomocy państwa”. Zgodnie z tymi rozporządzeniami Komisja może uznawać pewne kategorie pomocy państwa za zgodne z Traktatem UE, jeżeli spełniają one określone warunki, i zwolnić je z wymogu uprzedniego zgłoszenia i uzyskania zgody.

Zmiany w rozporządzeniu upoważniającym umożliwią Komisji zastosowanie uproszczonej procedury kontrolnej do określonych kategorii pomocy bez naruszania wydajnego nadzoru i monitorowania. Rozporządzenie upoważniające obejmie nowe rodzaje pomocy, takie jak pomoc przyznana na kulturę lub pomoc na naprawę szkód wywołanych przez klęski żywiołowe.

Na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2012 r. ministrowie uzgodnili, że należy unowocześnić politykę w dziedzinie pomocy państwa, ustanawiając cele wspomagające wzrost gospodarczy, zatrudnienie i konkurencyjność UE, a jednocześnie wspierające państwa członkowskie w ich działaniach na rzecz efektywniejszego wykorzystania finansów publicznych. Podkreślili, że pomoc państwa powinna zwiększyć i poprawić konkurencyjność europejskiego przemysłu, biorąc przy tym pod uwagę kryzys gospodarczy i kontekst globalny.

¹ Rozporządzenie 659/1999

² Rozporządzenie 994/1998

Monitorowanie polityki przemysłowej

Ministrowie ocenili sytuację europejskiego przemysłu na posiedzeniu jawnym. Zostali też poinformowani przez Komisję o działaniach w następstwie inicjatyw realizowanych w ramach wsparcia niektórych sektorów przemysłu, które napotykają szczególne trudności w wyniku kryzysu gospodarczego.

W grudniu ubiegłego roku Rada przyjęła konkluzje w sprawie aktualizacji polityki przemysłowej i jej wkładu we wzrost i ożywienie gospodarcze (17566/12).

W konkluzjach nacisk położono na cztery filary: stymulowanie inwestycji w innowacyjne i nowe technologie; umożliwienie przedsiębiorstwom unijnym czerpania jak największych korzyści z rynku wewnętrznego i rynków międzynarodowych; poprawa dostępu do źródeł finansowania; oraz zwiększenie inwestycji w ludzi i umiejętności.

W związku z tym Rada podkreśliła, jak ważne jest przyspieszenie działań w sektorach strategicznych, które mają silny potencjał wspierania konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy.

Konkluzje oparte były na komunikacie Komisji (15168/12) będącym aktualizacją inicjatywy przewodniej w sprawie polityki przemysłowej oraz na rozmowach prowadzonych później przez ministrów. Strategia „Europa 2020” w odniesieniu do polityki przemysłowej ma na celu wzmocnienie konkurencyjności przemysłu europejskiego i ułatwienie przestawienia się na gospodarkę niskoemisyjną i zasobooszczędną.

Ponadto Rada przyjęła do wiadomości informacje dotyczące następujących kwestii:

– Modernizacja instrumentów ochrony handlu

Na wniosek delegacji Francji Komisja dokonała prezentacji pakietu służącego modernizacji ochrony handlu przedłożonego Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w dniu 10 kwietnia.

Pakiet obejmuje zmiany w rozporządzeniu 1225/2009 („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”) oraz rozporządzeniu 597/2009 („podstawowe rozporządzenie antysubsydjne”). Te rozporządzenia nie były w znacznym stopniu zmieniane od czasu zakończenia Rundy Urugwajskiej w 1995 r.

Inicjatywa dotycząca modernizacji unijnych instrumentów obrony handlu została zainicjowana w następstwie konsultacji publicznych i oceny skutków przeprowadzonej w roku 2012. Projekt wytycznych dotyczących czterech obszarów badań dotyczących obrony handlu (tj. interesu Unii, marginesu szkody, państwa analogicznego i przeglądów wygaśnięcia) jest aktualnie przedmiotem nowych konsultacji publicznych, które zakończą się w dniu 31 lipca 2013 r.

– Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME)

Prezydencja przedstawiła informacje na temat aktualnej sytuacji prowadzonych z Parlamentem Europejskim negocjacji w sprawie ustanowienia programu COSME.

Program ten, który ma trwać od roku 2014 do 2020, ma za zadanie rozwiązać problemy, z którymi borykają się MŚP na rynku, szczególnie jeśli chodzi o dostęp do źródeł finansowania, za pomocą specjalnych instrumentów finansowych. W pierwotnym wniosku zaplanowano na cały ten okres budżet 2 mld euro. Ostateczny budżet będzie jednak zależeć od wyniku negocjacji w sprawie wieloletnich perspektyw finansowych UE.

Rozmowy z Parlamentem Europejskim w celu osiągnięcia porozumienia w pierwszym czytaniu rozpoczęły się w styczniu bieżącego roku.

– Dostęp do finansowania i internacjonalizacja MŚP: wyniki nieformalnego posiedzenia Rady w Dublinie

Prezydencja zwróciła uwagę Rady na wyniki nieformalnego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności, które odbyło się w Dublinie (Irlandia) w dniach 2–3 maja.

Omówiono następujące zagadnienia: dostęp do źródeł finansowania i wykorzystanie kapitału wysokiego ryzyka w globalnych przedsiębiorstwach handlowych; internacjonalizacja MŚP i szanse dla przedsiębiorstw unijnych na światowych rynkach, a także miasta i regiony jako stymulatory przedsiębiorczości i innowacji.

– Przemysł motoryzacyjny: przegląd przepisów w sprawie emisji CO₂ pochodzących z samochodów

Delegacja hiszpańska przy wsparciu delegacji Republiki Czeskiej i Słowacji zwróciła uwagę Rady na konkurencyjność przemysłu motoryzacyjnego w związku z trwającym aktualnie przeglądem dwóch rozporządzeń w sprawie emisji CO₂ pochodzących z pojazdów pasażerskich i lekkich pojazdów użytkowych, które nakładają obowiązkowe cele redukcji emisji dla nowych pojazdów z tych kategorii (9812/13).

– Przemysł stoczniowy: nowa inicjatywa „LeaderSHIP 2020”

Komisja przedstawiła informacje na temat sytuacji europejskiego przemysłu stoczniowego i sprawozdanie na temat inicjatywy „LeaderSHIP” (9586/13).

W oparciu o program LeaderSHIP 2015 i z uwzględnieniem najważniejszych wyzwań i szans będących następstwem kryzysu gospodarczego ta nowa inicjatywa ma na celu skonsolidowanie nowej strategii na rzecz dalszego rozwoju konkurencyjnego unijnego przemysłu stoczniowego, który przyczyniłby się do zrównoważonego i bezpiecznego transportu morskiego i rozszerzył swój zakres działania o wykorzystanie zasobów morskich i produkcję energii.

– *Przemysł tytoniowy*

Delegacje Republiki Czeskiej i Polski zwróciły uwagę Rady na aspekty związane z konkurencyjnością i na potencjalne konsekwencje tej dyrektywy dla podmiotów gospodarczych (9576/13) projektu dyrektywy w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów (18068/12).

Kilka delegacji zabrało głos i przypomniało o konieczności zapewnienia właściwej równowagi między poszczególnymi aspektami wniosku.

Temat ten ma być omawiany przez ministrów zdrowia w dniu 21 czerwca.

„Horyzont 2020”: program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020)

Ministrowie zapoznali się z aktualną sytuacją negocjacji z Parlamentem Europejskim w sprawie poszczególnych elementów programu „Horyzont 2020” w następstwie przedstawienia przez prezydencję sprawozdania (9534/13). Omówili także niektóre kluczowe kwestie polityczne z myślą o przygotowaniach do szybkiego zawarcia porozumienia z Parlamentem Europejskim.

Kwestie te zostały podzielone przez prezydencję na trzy kategorie:

- kwestie związane ze strukturą programu „Horyzont 2020”, które obejmują tematy takie jak propagowanie doskonałości w nauce i badaniach oraz zwiększenie uczestnictwa słabszych regionów;
- nowe możliwe kierunki działania i sposoby poprawy uczestnictwa małych przedsiębiorstw w programie oraz
- uproszczenie i skuteczność, w szczególności przyszły model finansowania projektów badawczych.

Pod koniec posiedzenia prezydencja podsumowała wynik debaty, wskazując, że:

- ministrowie zgodzili się z poglądem prezydencji, że negocjacje z Parlamentem w sprawie całości pakietu powinny zostać ukończone przed końcem czerwca;
- istnieje zdecydowane porozumienie co do tego, że uproszczenie jest kluczowe dla tego, aby program „Horyzont 2020” mógł wykorzystać swój potencjał i być realnym stymulatorem wzrostu w Europie i aby model finansowania uzgodniony przez Radę w październiku ubiegłego roku był kluczowym narzędziem upraszczania i podstawą pakietu, który ma zostać uzgodniony z Parlamentem;
- aby tego dokonać, ministrowie są skłonni wykazać się elastycznością w różnych kwestiach, takich jak zwiększenie uczestnictwa, nauka dla społeczeństwa, eksperymentowanie z przyspieszonym podejściem do innowacji oraz cele lub wytyczne budżetowe w zakresie energetyki, instrument dla MŚP i ewentualnie inne elementy;
- prezydencja uwzględni te wytyczne w dalszych pracach nad sfinalizowaniem tekstów programu „Horyzont 2020”.

Program „Horyzont 2020” zastąpi siódmy program ramowy UE w dziedzinie badań naukowych (7PR), który ma trwać do końca 2013 r. Nowe ramy badań naukowych mają wyeliminować fragmentację w tej dziedzinie i zapewnić większą spójność. Program „Horyzont 2020” opiera się na obecnej koncepcji 7PR, programie ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) oraz pracach Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT).

W porównaniu z 7PR, program „Horyzont 2020” ma wiele nowych cech, dzięki którym może stymulować wzrost i być odpowiedzią na wyzwania społeczne.

Komisja przedstawiła poszczególne elementy programu „Horyzont 2020” w dniu 30 listopada 2011 r.:

http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm

Współpraca międzynarodowa UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji

Rada przyjęła konkluzje zatwierdzające nową unijną strategię rozwoju współpracy międzynarodowej w dziedzinie badań naukowych i innowacji (9701/13).

Nowa strategia, przedstawiona przez Komisję na posiedzeniu Rady w dniu 11 grudnia 2012 r., skupia się na: 1) podniesieniu poziomu doskonałości i zwiększenia atrakcyjności Unii w dziedzinie badań naukowych i innowacji, a także poprawie jej konkurencyjności gospodarczej i przemysłowej; 2) uporaniu się z globalnymi wyzwaniami społecznymi; oraz 3) wspieraniu polityk zewnętrznych Unii (14000/12).

W konkluzjach apeluje się o realizację tej strategii m.in. poprzez stworzenie strategicznych planów działania w zakresie współpracy z państwami i regionami trzecimi oraz włączenie tych planów działania w realizację programu ramowego w zakresie badań „Horyzont 2020”.

Unijne programy ramowe w zakresie badań odegrały już ważną rolę we wspieraniu współpracy na rzecz badań naukowych i innowacji między UE i jej państwami członkowskimi a krajami spoza Unii. Jak jednak zaznaczono w śródkresowym przeglądzie siódmego programu ramowego, wysiłki Europy na rzecz międzynarodowej współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji powinny zostać wzmożone i stać się bardziej strategicznie ukierunkowane.

Z tego względu wiele delegacji podkreśliło, że w przyszłości należy przyjąć bardziej strategiczne podejście przy opracowywaniu międzynarodowych partnerstw na podstawie kolejnego programu ramowego „Horyzont 2020”.

Wspólne planowanie projektów badawczych

Rada odbyła debatę orientacyjną na temat działań w zakresie wspólnego planowania badań naukowych.

Wspólne planowanie to proces zaprojektowany w celu zoptymalizowania wysiłków badawczych. Jego celem jest wzmocnienie współpracy transgranicznej oraz koordynacji i wzajemnego dostosowania krajowych programów badawczych finansowanych ze środków publicznych. Jest ono elementem nowej europejskiej przestrzeni badawczej (EPB).

Debatę bieg nadała nota będąca podstawą dyskusji oraz kwestionariusz przedłożony przez prezydencję (9258/13).

Wiele delegacji podkreślało potrzebę przejścia od planowania do realizacji.

Ministrowie zgodzili się, że skuteczne stosowanie wspólnego planowania wymaga nowego podejścia na szczeblu krajowym, obejmującego np. większe dostosowanie programów krajowych, asygnowanie środków finansowych lub przyjmowanie wspólnie uzgodnionych norm i procedur.

Wspólne planowanie powinno również zapewnić jak największy wpływ na społeczeństwo.

Od roku 2009 rozpoczęto dziesięć inicjatyw w ramach wspólnego planowania, poświęconych konkretnym wyzwaniom społecznym, którym musi stawić czoła Europa, takim jak choroby neurodegeneracyjne, zmiana klimatu, rozwój miast itp.

Prezydencja zorganizowała w dniach 28 lutego i 1 marca w Dublinie konferencję poświęconą wspólnemu planowaniu, w której wzięli udział krajowi decydenci, osoby kierujące programami i przedstawiciele instytucji i na której omawiano dotychczasowe osiągnięcia i działania wymagane na przyszłość. Rada otrzymała kopię ostatecznego sprawozdania z konferencji¹.

W grudniu ubiegłego roku Rada przyjęła konkluzje w sprawie EPB oraz kluczowych elementów, które powinny doprowadzić do jej pomyślnego utworzenia, co pozwoli stworzyć jednolity rynek wiedzy i doprowadzi do poprawy mobilności badaczy oraz zwiększenia atrakcyjności Europy dla badaczy zagranicznych.

Rada Europejska wezwała do ukończenia prac nad EPB do 2014 roku.

¹ http://jpic2013.conference-websites.co.uk/files/2013/05/DublinReport_final.pdf

Wysokowydajne systemy obliczeniowe

Rada przyjęła konkluzje dotyczące komunikatu Komisji zatytułowanego „Wysokowydajne systemy obliczeniowe: miejsce Europy w globalnym wyścigu” (9808/13).

W swoich konkluzjach z dnia 17 maja 2010 r. (9451/10) w sprawie różnych zagadnień związanych z rozwojem EPB Rada wezwała do dalszego rozwoju infrastruktury obliczeniowej, której przykładem jest PRACE¹.

W 2009 r. Rada wezwała państwa członkowskie do bardziej skoordynowanych inwestycji w wysokowydajne systemy obliczeniowe i zaapelowała do Komisji o zaproponowanie inicjatyw finansowych na rzecz wspólnego utworzenia i współdzielenia infrastruktur badawczych w informatyce, tak aby połączyć inwestycje w wysokowydajne systemy obliczeniowe w ramach PRACE i wzmocnić pozycję europejskiego przemysłu i środowisk naukowych w wykorzystaniu, rozwoju i produkcji zaawansowanych produktów, usług i technologii obliczeniowych.

Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej: zaktualizowany mandat

Rada zaktualizowała w drodze rezolucji mandat Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej.

Komitet jest organem doradzającym w sprawach polityki, którego misją jest zapewnianie Radzie, Komisji i państwom członkowskim strategicznych wskazówek w zakresie wszelkich badań i innowacji mających znaczenie dla rozwoju EPB².

Rada zleci komitetowi realizację zaleceń zawartych w jego sprawozdaniu z dnia 18 kwietnia 2013 r. (ERAC 1201/13).

Komitet zmieni też nazwę na Komitet Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji, aby odzwierciedlić rosnące znaczenie innowacji związanych z badaniami.

¹ PRACE (partnerstwo na rzecz zaawansowanych technologii obliczeniowych w Europie) to projekt na rzecz utworzenia paneuropejskiej infrastruktury badawczej dla potrzeb wysokowydajnych technologii obliczeniowych: <http://www.prace-ri.eu/?lang=pl>

² <http://www.consilium.europa.eu/policies/era/erac?lang=pl>

Unijna polityka kosmiczna

Rada przyjęła konkluzje w sprawie polityki przemysłu kosmicznego (9599/13).

W konkluzjach z zadowoleniem przyjęto komunikat Komisji zatytułowany „Kosmiczna polityka przemysłowa UE: uwolnienie potencjału wzrostu gospodarczego w sektorze kosmicznym” (6950/13) opublikowany 28 lutego, jako pomocną podstawę zbliżających się rozmów.

W konkluzjach doceniono powodzenie europejskiego przemysłu kosmicznego na globalnym rynku handlowym oraz osiągnięcia Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA¹) i państw członkowskich UE w budowaniu silnego sektora kosmicznego. Podkreślano jednak, że istnieje szereg wyzwań, które należy podjąć w kontekście budowy europejskiego przemysłu kosmicznego na światowym poziomie, zdolnego do stawienia czoła globalnej konkurencji.

Komunikat Komisji wskazuje na pięć celów, na których powinna skupiać się unijna polityka przemysłu kosmicznego:

- utworzenie spójnych i stabilnych ram regulacyjnych;
- dalszy rozwój konkurencyjnej, solidnej, sprawnej i zrównoważonej bazy przemysłowej w Europie i wspieranie udziału MŚP;
- wspieranie globalnej konkurencyjności unijnego przemysłu kosmicznego poprzez zachęcanie sektora do osiągnięcia większej opłacalności na całej długości łańcucha wartości;
- rozwój rynków dla zastosowań i usług kosmicznych; oraz
- zapewnienie niezawisłości technologicznej oraz niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej.

Oprócz przyjęcia konkluzji Rada zapoznała się z informacjami na temat trzech kluczowych elementów unijnej polityki kosmicznej na nadchodzące lata:

– Program „Copernicus” (nowa nazwa europejskiego programu monitorowania Ziemi GMES)

Komisja przedstawiła propozycję dotyczącą finansowania i funkcjonowania europejskiego programu monitorowania Ziemi „Copernicus” na lata 2014–2020 (10275/13).

¹ <http://www.esa.int>

Copernicus to nowa nazwa europejskiego programu monitorowania Ziemi GMES (Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa).

Program Copernicus ma na celu zapewnienie Europie ciągłego, niezależnego i niezawodnego dostępu do danych i informacji gromadzonych w ramach prowadzonych obserwacji. Dzieli się on na sześć usług: usługi monitorowania dotyczące obszarów morskich, atmosfery, obszarów lądowych i zmiany klimatu, jak również usługi dotyczące sytuacji kryzysowych i bezpieczeństwa.

– Program obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem z postępu w pracach nad projektem decyzji mającej na celu ustanowienie programu wsparcia obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (9986/13).

W lutym bieżącego roku Komisja przekazała Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek określający ramy organizacyjne ustanowienia i funkcjonowania europejskiej usługi obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (6952/13 + ADD1).

Infrastruktury kosmiczne są coraz bardziej zagrożone kolizją z uwagi na rosnącą liczbę satelitów i śmieci kosmicznych.

Aby zminimalizować ryzyko kolizji niezbędne są: identyfikacja i monitorowanie satelitów i śmieci kosmicznych, rejestrowanie ich pozycji oraz śledzenie ich ruchu, w przypadku gdy stwierdzono potencjalne ryzyko kolizji, tak aby można było powiadomić operatorów satelitów o konieczności zmiany ich tras. Działalność ta jest określana jako obserwacja i śledzenie obiektów kosmicznych (SST).

Jako że na szczeblu europejskim nie ma działającego systemu usług SST, europejscy operatorzy satelitów opierają się aktualnie w dużej mierze na amerykańskich informacjach SST. Rada podkreśliła potrzebę posiadania odpowiednich zdolności SST w celu udoskonalenia procesu dostarczania informacji SST na szczeblu europejskim.

– Stosunki między UE a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA)

Rada zapoznała się z informacjami Komisji na temat statusu analiz rozwoju relacji UE–ESA (6571/13) będących następstwem przyjętych w lutym bieżącego roku konkluzji Rady zatytułowanych „Ustanowienie odpowiednich stosunków między UE a ESA” (6571/13).

SPRAWY RÓŻNE

Technologie i innowacje w dziedzinie energii

Rada zapoznała się z informacjami na temat kluczowych kwestii poruszonych w komunikacie na temat technologii i innowacji w dziedzinie energii omawianych na konferencji poświęconej europejskiemu strategicznemu planowi w dziedzinie technologii energetycznych (planowi EPSTE), która odbyła się w dniach 6–7 maja w Dublinie, a mianowicie na temat rozwoju i wprowadzania na rynek technologii energetycznych w Europie.

W dniu 2 maja 2013 r. Komisja opublikowała komunikat określający strategię, która da UE światowej klasy technologie energetyczne, a sektorowi innowacji pozwoli uporać się z wyzwaniami w okresie do 2020 r. i w latach późniejszych.

Debata na szczeblu ministerialnym na temat tego komunikatu zaplanowana została na posiedzenie Rady ds. Energii, które odbędzie się w dniu 7 czerwca.

Zarządzanie polityką innowacyjności – zalecenia grupy wysokiego szczebla

Delegacja Polski poinformowała ministrów o pracach grupy wysokiego szczebla dotyczących zarządzania polityką innowacyjności (9587/13).

Grupa wysokiego szczebla utworzona w grudniu 2011 r. opracowała zestaw zaleceń na temat sposobów tworzenia bardziej kompleksowej polityki innowacyjności w UE i zarządzania nią.

Program prac nadchodzącej litewskiej prezydencji

Delegacja Litwy poinformowała ministrów o programie prac litewskiej prezydencji w zakresie konkurencyjności na drugą połowę 2013 roku.

Program prac w zakresie konkurencyjności jest zgodny z programem 18-miesięcznym przygotowywanym wspólnie przez trzy państwa, które w najbliższym czasie mają sprawować prezydencję UE (17426/12).

W dziedzinie rynku wewnętrznego i przemysłu priorytetami litewskiej prezydencji będą postępy i sfinalizowanie zaległych inicjatyw ustawodawczych zawartych w pakietach Aktu o jednolitym rynku I i II.

W dziedzinie badań litewska prezydencja będzie kontynuować prace nad różnymi *dossier* służącymi ukończeniu budowy Europejskiej Przestrzeni Badawczej, również nad programem „Horyzont 2020” w zakresie badań naukowych i innowacji.

Prowadzić będzie też nadal prace nad *dossier* z dziedziny polityki kosmicznej.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY ZAGRANICZNE

Białoruś – środki ograniczające

Rada zmieniła unijne środki ograniczające wobec Białorusi, uznając, że nie ma już podstawy do utrzymywania jednej osoby i dwóch podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. Decyzja ta nie odzwierciedla żadnych zmian w polityce UE względem Białorusi, określonej niedawno w *konkluzjach Rady z dnia 15 października 2012 r.*

Przewodnictwo Komisji Budowania Pokoju ONZ

Rada postanowiła, że UE powinna zgłosić swoją kandydaturę do funkcji przewodniczącego składu Komisji Budowania Pokoju ONZ poświęconego Republice Środkowoafrykańskiej.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Migracja z SIS 1+ do SIS II

Rada zapoznała się z następującymi sprawami:

- ustalenia między państwami członkowskimi a Islandią, Liechtensteinem i Norwegią na temat utrzymania i finansowania sieci konsultacji Schengen (VISION) w okresie przejściowym;
- umowa o gwarantowanym poziomie usług dotycząca tymczasowych warunków współpracy, w tym szacunków budżetowych, między państwami członkowskimi a Islandią, Liechtensteinem i Norwegią, z wykorzystaniem VISION, z jednej strony, oraz EU-LISA (*Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości*), z drugiej, a także mandat prezydencji do podpisania umowy w imieniu zainteresowanych państw.

KONKURENCYJNOŚĆ

Ocena skutków w Radzie

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem na temat oceny skutków w Radzie.

Sprawozdanie jest następstwem konkluzji Rady z 2011 r. poświęconym temu zagadnieniu (16976/11 i 17939/11), w których zawarto zobowiązanie do przygotowania, w stosownych przypadkach, oceny skutków merytorycznych zmian w trakcie procesu legislacyjnego jako środka poprawy jakości ustawodawstwa w kontekście planu dotyczącego inteligentnych regulacji.

ENERGETYKA

Wymagania dotyczące ekoprojektów – ogrzewacze pomieszczeń i podgrzewacze wody

Rada postanowiła nie sprzeciwiać się przyjęciu dwóch następujących rozporządzeń Komisji:

- dyrektywa wykonawcza 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla ogrzewaczy pomieszczeń i ogrzewaczy wielofunkcyjnych (7986/13); oraz
- dyrektywa wykonawcza 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla ogrzewaczy pomieszczeń i zasobników ciepłej wody użytkowej (8374/13). Zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE Komisja powinna określić wymogi dotyczące ekoprojektu dla produktów związanych z energią, których wielkość sprzedaży i handlu jest znaczna, które mają znaczący wpływ na środowisko naturalne i które posiadają duży potencjał w zakresie zmniejszenia swojego wpływu na środowisko bez nadmiernych kosztów.

Rozporządzenia Komisji podlegają tak zwanej procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą. Oznacza to, że skoro Rada wyraziła zgodę, Komisja może je przyjąć, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

ŚRODOWISKO

Protokół montrealcki w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową – wytyczne negocjacyjne

Rada upoważniła Komisję do prowadzenia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji dotyczących zmian i dostosowań Protokołu montrealckiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 21).

Negocjacje odbędą się na dwudziestym piątym posiedzeniu stron protokołu i dwudziestym szóstym posiedzeniu stron protokołu / dziesiątej konferencji stron konwencji.

ZATRUDNIENIE

Wytyczne UE na posiedzenie ministrów pracy i zatrudnienia grupy G–20

Rada zatwierdziła wytyczne UE dotyczące priorytetów dla UE i jej państw członkowskich na posiedzenie ministrów pracy i zatrudnienia grupy G–20, które odbędzie się w Moskwie w dniach 18–19 lipca 2013 r.

RYBOŁÓWSTWO

Umowa o partnerstwie pomiędzy UE a Wybrzeżem Kości Słoniowej – odnowienie protokołu

Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania w imieniu UE oraz tymczasowego stosowania protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów między UE a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (8698/13).

Umowa o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między UE a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej została zawarta w 2008 r. Głównym celem protokołu do tej umowy jest określenie uprawnień do połowów oferowanych statkom UE oraz ustalenie rekompensaty finansowej, która jest należna – osobno – za prawa dostępu i z tytułu wsparcia sektorowego. W wyniku negocjacji w dniu 9 stycznia 2013 r. parafowano nowy protokół, ponieważ poprzedni miał wygasnąć w dniu 30 czerwca 2013 r. Aby umożliwić statkom UE prowadzenie działalności połowowej, nowy protokół powinien być stosowany tymczasowo od dnia 1 lipca 2013 r. do czasu ukończenia procedur służących jego formalnemu zawarciu.

Oprócz decyzji o tymczasowym stosowaniu tego nowego protokołu Rada przyjęła rozporządzenie dotyczące rozdziału uprawnień do połowów między państwa członkowskie zgodnie z tym protokołem oraz rekompensaty finansowej ze strony UE (8700/13).

POLITYKA HANDLOWA

Środki antydumpingowe – rowery – elektrody wolframowe – Chiny i inne państwa

Rada zmieniła rozporządzenie 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chin w następstwie przeglądu okresowego na podstawie rozporządzenia 1225/2009 (9348/13). Rozszerzyła też cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem 990/2011 na przywóz rowerów z Chin o rowery wysyłane z Indonezji, Malezji, Sri Lanki i Tunezji (9345/13).

Rada przyjęła rozporządzenie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elektrod wolframowych pochodzących z Chin w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z rozporządzeniem 1225/2009 (9310/13).

PRZEJRZYSTOŚĆ

Roczne sprawozdanie dotyczące publicznego dostępu do dokumentów

Rada przyjęła roczne sprawozdanie za rok 2012 z wykonania rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (9317/13 + COR 1).

Sprawozdanie zawiera przegląd polityki i praktyk Rady w zakresie przejrzystości i zawiera informacje na temat publicznego rejestru dokumentów Rady oraz statystyki dotyczące publicznego dostępu do dokumentów.

Sprawozdanie wskazuje między innymi, że:

- na dzień 31 grudnia 2012 r. w rejestrze Rady znajdowało się 1 915 737 dokumentów (wszystkie języki), z czego 77,3% stanowiły dokumenty publiczne, tj. dostępne do pobrania w formacie elektronicznym lub udostępniane na wniosek;
- w roku 2012 niemal 40% wszystkich dokumentów dotyczących projektów aktów ustawodawczych opracowanych przez Radę zostało wydanych jako dokumenty publiczne, co oznacza, że zostały od razu udostępnione za pośrednictwem rejestru;
- w roku 2012 rejestr odwiedziło 750 316 różnych użytkowników, co stanowi wzrost o ok. 35% w stosunku do liczby indywidualnych użytkowników publicznego rejestru w 2012 r.;

- Rada otrzymała od obywateli 1 871 wniosków o udzielenie dostępu dotyczących łącznie 6 166 dokumentów i udostępniła w sumie (całkowicie lub częściowo) 78,8% dokumentów, o które wystąpiono.

Ponadto w sprawozdaniu przedstawiono istotne wydarzenia, które miały miejsce w jedenastym roku obowiązywania przedmiotowego rozporządzenia, oraz skargi, które wpłynęły do europejskiego rzecznika praw obywatelskich, a także orzeczenia wydane przez sądy Unii Europejskiej w roku 2012 w dziedzinie podlegającej rozporządzeniu 1049/2001.

MIANOWANIA

Komitet Regionów

Rada mianowała Paola di LAURĘ FRATTURĘ, Nicolę ZINGARETTIEGO i Guerina TESTĘ (Włochy) na stanowiska członków Komitetu Regionów na pozostały okres obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r. (9616/13 i 9703/13).
